

[Jesper Simonsen.]

forslaget er, at det, saaledes som vor Lovgivning er, beror paa Rettens Skøn, om en Sag skal betragtes som Sø- eller Handels-sag, og da det altsaa alligevel er overladt til Rettens Skøn at afgøre, om Sagen henføres til de Kategorier, hvortil disse sagkyndige Meddommere skal tilkaldes, kan man lige saa godt flytte Skønnet over paa det rigtige Sted, saaledes som Udvalget tilsigter.

Maskinmestrenes Forening har henvendt sig til Udvalget med Begæring om, at Maskinmestrene maatte blive repræsenteret blandt de søkyndige Dommere; de fremførte til Begrundelse herfor Betragtninger over den stigende Betydning, det maskinelle Udstyr har for den moderne Skibsfart. Udvalget ansaa dette Krav for begrundet og foreslaar under Nr. 5 og 6, at nogle af de søkyndige Dommere skal have særlig Maskinkendskab, hvorhos der gives Regler for deres Valg. Retsformanden bestemmer i det enkelte Tilfælde, om de søkyndige Dommere skal udtages blandt de navigationskyndige eller blandt de maskinkyndige Medlemmer.

Hvad dernæst Lægmands Medvirken i Strafferetsplejen angaar, kan et Flertal bestaaende af Socialdemokrater og Radikale i det hele tiltræde Lovforslagets Bestemmelser om Indførelse af Domsmand ved Underret og Landsret. Kun paa eet Punkt foreslaar Flertallet en Ændring, nemlig med Hensyn til Afgrænsningen mellem Nævningesager og Domsmandssager. Efter Lovforslaget henføres til Misgerningssager, hvori Nævninger skal medvirke, Sager, der angaar Forbrydelser, for hvilke Loven hjemler Livsstraf eller, uden at det er betinget af erhvervs- eller vanemæssig Udøvelse af Forbrydelsen eller af Gentagelse, Fængsel i 10 Aar eller derover. Efter Flertallets Opfattelse trækker denne Bestemmelse for snævre Grænser for Nævningesager, og der foreslaas derfor ved Ændringsforslag Nr. 150, at 10 Aars Grænsen skal ændres til en 8 Aars Grænse. Ved denne Ændring bringes bl. a. Menedsforbrydelser, de grovere Falskforbrydelser, Voldtægtsforbrydelser, Fosterdrab med den besvangrede Kvindes Samtykke samt grove Legemsbeskadigelser ind under Nævningesagerens Omraade. Fra denne Forskydning af Omraadet foreslaar Flertallet dog en

enkelt Undtagelse, nemlig den, at Sager angaaende Overtrædelse af Straffelovens § 286, 2det Stykke, det vil i Hovedsagen sige de grovere Bedrageriforbrydelser, henføres til Domsmandsretterne. Man har her taget Hensyn til, at den Slags Sager ofte er meget omfattende og angaar Transaktioner, der kan være særdeles udviklede, baade faktisk og retligt, saaledes at det kan volde Vanskeligheder at faa dem forelagt paa en for Nævningerne tilstrækkelig overskuelig og forstaaelig Maade. Det maa jo erindres, at Nævningerne under deres Votering ingen juridisk eller anden sagkyndig Vejledning har. Overfor Sager som de omtalte byder Domsmandsretterne den Fordel, at Rettens læge og juridiske Dommere voterer sammen. Et Flertal mener derfor af praktiske Grunde at maatte anbefale, at disse Sager henlægges til Domsmandsretterne.

Der har indenfor Flertallet været Ønsker fremme om at gøre endnu en Undtagelse fra den almindelige Afgrænsning af Nævningesagerens Omraade, nemlig den at optage alle Sager om det specifikke BARNEDRAB og DRAB af FOSTER blandt Nævningesagerne, skønt de efter den almindelige foreslaaede Afgrænsning vil falde udenfor. Da disse Ønsker om at gøre denne Undtagelse imidlertid ikke har fundet tilstrækkelig Tilslutning, er intet Ændringsforslag i denne Henseende stillet. Mindretallet har stillet Ændringsforslag, som gaar ud paa dels at trække Grænserne for Nævningesagerne snævrere end sket i Regeringens Lovforslag, dels at begrænse Domsmandsretternes Omraade betydeligt. Bestemmelserne herom findes i Ændringsforslag Nr. 149. I Henseende til Nævningeretterne skulde Indskrænkningerne ske ved, at 10 Aars Grænsen, der som nævnt af Flertallet foreslaas ændret til en 8 Aars Grænse, af Mindretallet foreslaas hævet til en 16 Aars Grænse. Nævningesagerens Antal skønnes herefter kun at ville blive ca. 20 aarlig. Begrænsningen af Domsmandsretternes Kompetence foreslaas gennemført derved, at de kun skal medvirke i Sager angaaende Forbrydelser, for hvilke Loven hjemler Straf af Fængsel i 4 Aar eller mere. Der er gjort den Undtagelse fra Regelen, at alle Sager om Fosterdrab skal for Domsmand. Mindretallet foreslaar endvidere, at naar Domsmandssager skal behandles, bliver